

בעזה ש"ת

קונטרס

צפרא דעבתא

דיבורים חוצנים להכות אש
שנשמעו מפה"ק של
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בעת קידושא רבא בצפרא דעבתא

פרשת תצוה תשפ"ב

גליון 8

דברות קודש בעת קידושא רבא בצפרא דשבתא

כתוב בתורה: ואתה תצווה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. לכאורה כאן כתוב ויקחו הול"ל ויתנו שמן זית זך, וכמו"כ קשה שבפרשת תרומה כתוב ויקחו אליך תרומה, גם שם הול"ל ויתנו תרומה לד', ומהו הלשון ויקחו?

אלא נראה להסביר אם הכסף היה שלנו ואנחנו אלו שמחלטים ונותנים היה מתאים לומר ויתנו שאנחנו אלו שנותנים, אבל למעשה הרי הכל שייך להקב"ה ואנחנו נותנים לו מה ששייך לו א"כ לא מתאים הלשון ויתנו כי זה לא שלנו כלל. אלא הקב"ה אומר לבני ישראל קח לכם כסף ותביאו לי מזה תרומה לד' או שמן זית זך. א"כ מתאים הלשון ויקחו. וכמו שאנו אומרים תמיד הקב"ה מאמין בהקב"ה. וכמו"כ הוא נותן לנו כדי שניתן לו בחזרה.

איתא בקדושת לוי להסביר את העניין, הקב"ה מתגלה לאדם על ידי המידות, דהיינו הוא שולח לנו מידת אהבה שיורדת אלינו בצורה גשמית שיש לנו אהבה לדברים גשמיים, אבל הקב"ה אינו רוצה שאדם ייקח זאת לעצמו ויכנס לדבר הגשמי כי אז מורידים את המידה עוד יותר למטה, אלא הוא רוצה שתבין שזה לא מציאות אלא סיבה מאת הקב"ה, ואז אדם יהיה לו את הכוח לקחת את המידה ולהעלותו ולהגיע משם לאהבת ד'.

ואיך אדם יש לו כוח לשמוע בתוך המידה שזה הקב"ה, אלא יש לנו זמנים של מוחין גדלות ויש לנו זמנים של מוחין דקטנות, עבודת האדם בעת מוחין גדלות הוא לא לקחת זאת לעצמו אלא לדעת עד כמה הוא רחמים צריכים על כל צעד ושעל, ועבודת האדם במוחין דקטנות הוא לא להישבר ולדעת שכל דבר הוא מאת הקב"ה, ועל ידי שאדם יחיה בעת מוחין גדלות עם הקב"ה אז יישאר לו רשימה לעת מוחין דקטנות שיהיה לו כוח ומוח אז ג"כ לעבוד את הקב"ה ולא להישבר שם כלל.

נראה, דהנה היצר הרע מפתה לאדם לאיזה תאות רעות ואהבה רעה, ורוצה להפסיק האדם מעבודת הכורא, אך התקנה לשבר אותו ולהעלות כל המחשבות וכל התאוות אל הקדושה לעבודת הכורא ברוך הוא. ויאמר האדם אל לבו, מה אם יש לי תאוה אל דבר גשמיים וסכלות, מכל שכן שיש לי להיות תאוה אל הכורא בעבודתו ברוך הוא. אם יש לי יראה מדבר גשמי, מכל שכן שיש לי לירא ולפחד מפניו יתברך, ואז נעשה הרע כסא אל הטוב.

ולכאורה למה עשה הקב"ה כן שיחיה קשה לנו לעבוד את הקב"ה ופעם יהיה לנו כוח ופעם לא ח"ו, אלא תענוג תמידי אינו תענוג, אם אדם היה לו בהירות ומוחין לעבוד את הקב"ה כל הזמן זה לא היה שום תענוג בשבילו כלל, ועכשיו שיש לו זמנים של מוחין דגדלות ויש לו זמנים של מוחין דקטנות אז ברגע שעובד את הקב"ה יש לו תענוג שמחה ואושר.

עכשיו מחדש לנו הקדושת לוי שלא רק אצל בני ישראל יש את העניין של תענוג תמידי אינו תענוג אלא כביכול גם אצל הקב"ה יש עניין של תענוג תמידי אינו תענוג. ולכך עבור זה עשה השם יתברך שיחיה האדם מרוחק מהשם יתברך, דאם היו כל בני ישראל עובדים את השם יתברך בתמידות, לא היה השם יתברך מקבל תענוג, כי תענוג תמידי אינו תענוג. אבל כשיש התרחקות, ואחר כך האדם משבר כל המסכים ומדבק עצמו בעבודת השם, אז על ידי זה מגיע תענוג גדול להשם יתברך.

ונראה להסביר עוד יותר, לכאורה מה שייך אצל הקב"ה תענוג תמידי אינו תענוג, אלא תכלית בריאת העולם היה כדי שיכירו וידעו כל יושבי תבל, והיות שאין מלך בלא עם ממילא היו צריך לברוא את בני ישראל שהם העם והם יכירו שיש בורא ומנהיג לבירה. וברגע שלא היה קשה כלל לעבוד את הקב"ה וזה היה פשוט ומובן מאיליו אז אין מציאות של בורא ונברא, כי כל המציאות של בורא ונברא הוא רק כשיש התרחקות ועכ"ז אדם הולך עם הקב"ה זה בורא ונברא, ואם כולנו

היו מכירים מיד הקב"ה לא היה מציאות של מלך ועם ואז הקב"ה לא היה מקבל שום תענוג כלל מעבודתינו, ורק עכשיו שיש לנו עולם הזה ואנו יכולים ללכת ח"ו נגדו הקב"ה, וברגע שעכ"ז אדם מחליט שיש בורא ומנהיג לבירה שזה מלך ועם בורא ונברא אז הקב"ה מקבל תענוג גדול מאוד, א"כ כדי שיהיה לו תענוג חייב להיות שיהיה התרחקות כי אם לא אז תענוג תמידי אינו תענוג, א"כ הכאבים והמעברים הם לטובתו וכמוכן שגם לטובתנו.

והנה הצדיק צריך להעלות כל המחשבות זרות, ולכך לפעמים נופל להצדיק פתאום איזה מחשבה זרה, והוא כדי שיעלה הצדיק המחשבה זרה בתפילתו ובדיבורו. וזה גם כן עשה השם יתברך לכבודו, כי אם לא היה הצדיק מעלה את האחרים, אז לא היה מגיע להשם יתברך תענוג מהצדיק, מחמת שהוא עונד השם יתברך בתמידות, אבל לפי שמעלה בני אדם, אז כיון שמתרבה השמחה על ידי הצדיק שמעלה בני אדם אחרים, אז גורם בעבודתו שמחה אף שהוא בתמידות.



והנה איתא בחברותא (7-206). האמת היא שאין כל הברדל בין אדם לבהמה. ההברדל היחידי שיש הוא בזה שהבהמה אינה צריכה להכיר שהיא בהמה. והאדם כן צריך להכיר במציאותו האמיתי שהוא בהמה. אך בזה שיש לו תפקיד להכיר שהוא בהמה אינו מוציא אותו מהמציאות האמיתי שהוא בהמה. לכן עלינו להיות אמיתיים ולראות את הבהמיות שלנו בראיה ובהרגשה אמיתית.

זה שאמר דוד המלך ע"ה בהמות הייתי עמך מה הפירוש בהמות הייתי עמך? הכוונה בדברי דוד המלך ע"ה ללמדנו איך מתדבקים להשי"ת באמת. איך מקיימים את ההייתי עמך, אין לו דרך אחרת מאשר להיות בהמות, והוא להכיר בהכרה אמיתית שהוא בהמה כי מותר האדם מן הבהמה אין אז הייתי עמך. כי באם אין האדם מכיר במציאותו האמיתי שהוא בהמה לא יתכן דביקות באלקות

כלל וכלל. כי כל זמן שמרגישים את העצמיות כמציאות בפני עצמו אינו יכול להיות דבוק באלוקיו. אף אם חושב שמרגיש את עצמו כבהמה. הלא עצם ההרגשה עושה אותו למציאות וממילא אין כל הבדל אם מרגיש את עצמו כאדם חשוב ונכבד למרגיש עצמו כבהמה, עצם העובדא שמרגיש עצמו כמציאות נפרדת כבר מונע ממנו דבקות בורא. להרגיש עצמו שהוא בהמה זה גם גורם אי יכולת להיות דבוק בד' באמת. אלא שצריכים להיות בהמה בפשטות בלי הרגשה כלל ואז הייתי עמך.

אנו צריכים לדעת שאין האדם עובד את ד' כלל, כי כמו שהבהמה אינה עובדת את ד' כך גם אנו איננו עובדי ד'. כי ברגע שיש לנו תחושה של עובדי ד' אנחנו כבר לא בהמה. אנחנו כבר מעריכים את עצמנו כעובדי ד' הרואים את עצמם כבהמות. וזה שקר גדול. כי אם שואף לראות את עצמו עובד ד' בזה שרואה את עצמו כבהמה הוא בעצם מגדיל את הגאווה העצמית באמרו שהוא כביכול עובד ד' באמת, בזה שרואה את עצמו כבהמה ובזה שמתקיים בו ומותר האדם מן הבהמה אין במצב כזה הוא עלול להשיג את המטרה ההפוכה, להיות בגאווה גדולה תחת הכסות הנקראת אני דומה לבהמה. אלא שאנו צריכים להיות בהמה בפשטות בזה שנתבונן שבאמת מותר האדם מן הבהמה אין ולא בגלל שצריך להכיר שהוא בהמה, גורם להיות שונה מהבהמה, כי רק כשהיא באמת בהרגשה של בהמה אז הייתי עמך.

זאת עלינו לדעת כי הניסיון שיש לאדם לא בא כדי להכשיל אותו, אדרבה הניסיון בא לנו רק כדי לאפשר דבקות בורא דרך השפלות העצמי. ושיתקיים בנו בפשטות הפסוק בהמות הייתי עמך דהיינו להיות דבוק בהש"ת ובכל זאת להישאר בהמות.

הניסיון זוהי תחושה המערערת את הביטחון העצמי של האדם עלי אדמות, והנה אם האדם מתמיד בהרגשה אמיתית שמותר האדם מן הבהמה אין, אזי גם כאשר הניסיון מגיע אין הניסיון מהווה גורם לכישלון, אדרבה הניסיון מגביר את

השפלות העצמית ומחייב את האדם לצעוק אל השי"ת, ואתה את בריתי תשמור. ודרך הצעקה אל הרבש"ע יתחבר אל השי"ת בדבקות מלאה, כאשר בפועל אינו חש בדבקות אלא בפחד מהכישלון, וככל שהניסיון יותר חזק הצעקה אל הרבש"ע יותר חזקה והתוצאה שמתקיים בו בהמות הייתי עמך שהוא דבקות בורא מתוך השפלות העצמית, אבל אם כאשר בהתבוננות בנאמר ומותר האדם מן הבהמה אין באה מתוך תחושה של עובד המלווה בתחושה עצמית אזי הניסיון המגיע אליו מערער את היציבות עד שנופל בתוך עצבות ומצוקה. ואז הניסיון עלול לגרום לו לכישלון, מפני שמתחילה אינו בהכרת השפלות האמיתית.

הלא ניסיון הוא ניסיון ואם האדם ידע בבירור בשעה שמגיע אליו הניסיון שהוא רק ניסיון לא יתייחס בצורה רצינית אל הניסיון בחשבו הלא הוא רק ניסיון, וזה יעבור תיכף ומיד, אם כן למה לי לשים לב כל כך לניסיון, ואז הניסיון עלול להפוך למציאות של ממש ולגרום לו כשלון ר"ל. אבל אם בשעה שמגיע אליו הניסיון מתייחסים אליו בכובד ראש ויראים שמא מהניסיון נגיע לכישלון אז מגבירים את התחושה שאני זה בהמה, ושאיני בסכנה גדולה, ועי"ז מגבירים את דבקות בורא בצעקה אל הרבש"ע וכו' והתוצאה שהניסיון נשאר ניסיון וגורם ליתר דבקות האדם אל הרבש"ע מבלי שירגיש כלל שהוא דבק בהשי"ת מפני שהפעיל הגביר את השפלות העצמי והפחד מהכישלון. אבל אם מיד עם הגעת הניסיון מתייחס אל הניסיון כניסיון ותו לא. אז לא השיג את המטרה במה שהניסיון בא לעזרתו וממילא לא הגביר את השפלות העצמי וכו', מכאן הוכחה שמתחילה אינו בשפלות, אדרבה מגביר את גאותו בזה שעוסק בשפלות ובהכרה הבהמיות.

מי שרוצה להקל מעליו את המאמץ בעבודה העצמית. בכדי שהכרת השפלות תחזיק יותר מעמד ושהתנועה תהיה יותר פתוחה וקלה. העצה היא להיות דבוק לצדיק האמת. נכון שקשה להיות נכנע לצדיק האמת אך יותר קשה הוא להתאמץ בכוחותיו הדלים. הלא המציאות ומותר האדם מן הבהמה אין, זוהי מציאות אמיתית.

זזהו הכוונה בפסוק, ע"פ רמז ששמך זית זך מסמל את האדם החושב את עצמו לטהור מכולם ומגיע ע"כ לגאווה ח"ו. אדם כזה חייב לבוא לצדיק הדור, ויקחו אליך והוא יתקן את הפגם ע"י כתית, שישבר את גאותו ע"י לב נשבר ונדכה, ורק אז יוכל האדם להאיר למאור. ובל יחשוב האדם שאם הצליח להתגבר על גאותו ולהגיע לשברון לב הוא יתמיד בכך ממילא ללא כל עבודה נוספת. אלא כל ימי חייו עליו להילחם בגאווה להעלות נר תמיד.



יור"ל ע"י מבין "צהובות החסידות" - החסידים ספינקא

נכתב ונערך ע"י

חדב"ג הרדה"צ ר' יצחק טווערסקי שליט"א

יור"ד המכון

לתרומות והנצחות ניתן לפנות במס'

052.767.3016